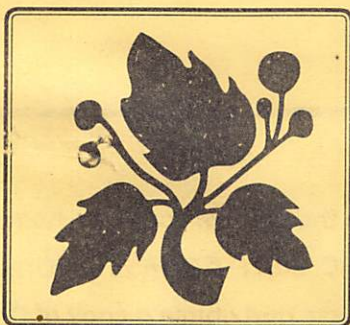

ସଂସାରୀ

THE VOICE OF TRUTH

**Jan, Feb, Mar
& April 2001**

**AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST**

THE VOICE OF TRUTH

CHURCH OF CHRIST
P.O.Box.No.80, KAKINADA,
A.P. - 533 001
☎ ::0884-363722

Vol.6 Jan to April - 2001 (No.1-4)

Published every two months
in Oriya Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

FREE !

FREE!!

FREE !!!

Study the Bible in the quiet of your own home. Enroll yourself in the BASIC BIBLE COURSE in Oriya language. Complete the course and obtain a copy of Oriya Holy Bible absolutely free ! Send your address today to :

THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O.BOX.NO. 80, KAKINADA - 533 001

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

Vol-VI

KAKINADA

JAN.. FEB

ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପରମେଶ୍ୱର

(God is universal)

ପୃଥିବୀର କୋଣେ କୋଣେ ଧର୍ମର ପ୍ରଭାବ ରହିଅଛି । ଯଦିଓ
 ବିଭିନ୍ନ ଦେଶଦେଶକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆରାଧନା କରେ, ତଥାପି କେତୋଟି
 ଆଦମ ରାଣୀ ସ ଅପରତ୍ନେୟ । ଆଦମ କାଳରୁ ମନୁଷ୍ୟର ଆଶା
 ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ଅଭିଳାଷ ସେପରି ଅପରବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇ ରହି
 ଆସୁଅଛି, ଯାହା କେବଳ ଆତ୍ମିକ ଚିନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କିଛି
 ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ । ଶାଶ୍ୱତତା ମୂଲ୍ୟ ପରେ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା
 ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଏ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନୀ
 ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେହି ପରମାତ୍ମା ସବୁଜାତି ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ
 ଧର୍ମ ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରକଟ ହୁଅନ୍ତି । ଯୁଷ୍ଟ ଓ ଅଯୁଷ୍ଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଧର୍ମର ବିଷୟବସ୍ତୁ ।

ନୂତନ ଆରାଧନା : କୌଣସି ଏକ ନୂତନ ବିଷୟ ଉଦ୍ଭବନ କରି
 ତାକୁ ଆରାଧନା କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା
 ଏକ ପ୍ରଜନୀୟ ଗୌରବମୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ପଦ କ୍ରୈର ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ
 ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ । ଜ୍ଞାନ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମତଭେଦ ତ୍ୟାଗ
 କରି ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ।
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଆନୁମାନକୁ ବିଭକ୍ତ
 କରେ । ତାହାକୁ ଉଦ୍ଭବ ନାମରେ ନାମିତ କରି ସ୍ୱଚକ୍ଷୁରେ
 ଆରାଧନା କରି ତାହାକୁ ସତ୍ୟଭାବେ ଆରାଧନା କରୁଅଛୁ ବୋଲି

ଦାସ କରି ନପାରୁ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଆନୁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟକ ସତ୍ୟତାରୁ ଦୂରରେ ରହି ନପାରୁ । ଯେଉଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ଆପଣା ସୃଷ୍ଟି ଦାସ ଉପାସିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେ କି ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟିତ କରିବେ ନାହିଁ ? ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନେକ ଘଟେ ଆପଣାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି । ଆନୁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ ଖୋଲିଲେ ତାହାଙ୍କ ମାର୍ଗ ବୁଝି ପାରିବା ।

ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପ୍ତ ଆନୁମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ମହାନତା ନିକଟରେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ! ଗୌରବମୟ, ମହାମାୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନତା ମନୁଷ୍ୟର ଆଲୋଚନାର ବାହାରେ । ତେଣୁକରି ଅନେକେ ଆକାଶର ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ନକ୍ଷତ୍ର ପ୍ରଭୃତିର ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଅଦୃଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରୂପ ଦେଇ ଆଧ୍ୟତ୍ମିକ କରନ୍ତି । ଏହି ଦେବତାଗଣ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାରେ ବା ଆଲୋଚନା କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରୁ ନ୍ୟୁନ ଅଟେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ କିପରି ଜୀବନ-ଉଦ୍ଧାରକ ହୋଇପାରେ । ଯେଉଁ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦାସ ଏ ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ଆସ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କର ! “କିଏ ଆପଣା ହସ୍ତର ପୋଷରେ ଜଳଗଣି ମାପି ଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଖିଲା ଦାସ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳର ପରିମାପ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଗୌଣୀରେ ପୃଥିବୀର ଧୂଳିସବୁ ଭରି ଅଛନ୍ତି, ପଦ୍ମତଳକୁ ନିକ୍ତିରେ ଓ ଉପପଦ୍ମତଳକୁ ତରଙ୍ଗର ତୋଳି ଅଛନ୍ତି ?” ସଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମ୍ଭ କୁ କିଏ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି ଅବା ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି ? ସେ କାହାର ସହିତ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ, କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ଓ ବିଚାରର ପଥ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଖାଇଲା ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ଓ ବିବେଚନାର ମାର୍ଗ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା ? ଦେଖ, ଗୋଷ୍ଠୀୟ ମାନେ କଳସର ଜଳବନ୍ଧୁ ପରି ଓ ନିକ୍ତିର ଧୂଳି କଣିକା ତୁଳ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଦେଖ, ସେ ଦ୍ୱୀପ ସମୁଦ୍ରକୁ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ତୁଳ୍ୟ ଉଠାନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠି, ଲାବନୋଳ

ଜାଳ ପାଇଁ ଓ ଭଣ୍ଡିତ ପଶୁଗଣ ହୋମବଳ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । ସବ ଦେଖିଯୁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଗୁମୁରେ ଅବସ୍ଥା ସାଧ; ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥା ଲାଭୁ ଓ ଅସାର ଗଣ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ କାହା ସଙ୍ଗେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲନା କରିବ ? ଅବା କେଉଁ ମୁଣି କି ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ କରିବ ? ଶିଳ୍ପକର ପ୍ରତିମା ଗୁପ୍ତର ତାଳେ ଓ ସୃଷ୍ଟିକାର ସୁର୍ଭକ୍ଷର ତାହା ମଣ୍ଡନ କରେ, ଆଉ ହେଁ ନିମନ୍ତେ ରୂପା ଜଞ୍ଜିର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ । ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ପ୍ରକାର ଉପହାର ଅତି ଦରିଦ୍ର, ସେ ଅପତ୍ୟ କୌଣସି କଷ୍ଟ ମନୋମାତ କରେ, ସେ ଅଟଳ ଏକ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭରେ । ଭୁମ୍ଭେମାନେ କି ଜାଣି ନାହିଁ ? ଭୁମ୍ଭେମାନେ କି ଶୁଣି ନାହିଁ ? ଆତ୍ମ୍ୟକାଳରୁ କି ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଜାତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ? ପୃଥିବୀର ପତନ ତାରୁ କି ଭୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝି ନାହିଁ ? ସେ ଭୁମଣ୍ଡଳର ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ଓ ତନ୍ମ ବାସୀଗଣ ପତିତ ସ୍ୱରୂପ, ସେ ଚନ୍ଦ୍ରାଭିମ ଛୁଲ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରସାରଇ, ପୁଣି ବସନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ବସ୍ତୁ ଛୁଲ ତାହା ବିସ୍ତାରନ୍ତି । ---- ଏ ହେତୁ ଧର୍ମ ସ୍ୱରୂପ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଯାହାର ସମାନ ହୋଇ ଯାଉଛୁ, ଏପରି କାହା ସଙ୍ଗରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଉପମା ଦେବ ? ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି କରି ଦେଖ, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି ? ସେ ସୈନ୍ୟସମୁହର ନ୍ୟାୟ ଦ୍ରବ୍ୟାନ୍ୱୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନାମ ଧରି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଓ ସେ ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରବଳ ହେବା ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହେଁ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହୁଏ ନାହିଁ ।” (ଯେଶାଇଲ୍ ୪୦ : ୧୨ : ୨୨ : ୨୫, ୨୭)

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ଏହି ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏ ବିଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ସେ “ଭୁମ୍ଭେ” ଓ “ଆମର” ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକର ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀର, ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଦେଖଉ ଓଡ଼ିଆ ଅଟନ୍ତି । ଆସ ଆନ୍ଦୋଳନେ ସେହି ମହାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁ । ପରମେଶ୍ୱର ଆନୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ୱଚ୍ଛାୟନ ଉପାସନା ଆଶା କରନ୍ତି, ବାଧ୍ୟବାଧକତାର ନୁହେଁ । ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଆବଧନା ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ । ଜାଗତିକ ଗଜା ମହାଗଜାଙ୍କୁ ଯଥାମାନ୍ୟ ଅର୍ପଣ କଲା ବେଳେ, ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ମହାଗଜାଙ୍କୁ ଆଉ କେତେ ଅଧିକ ମାନ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ? ସେ ଆନୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ କଅଣ ଆଶା କରିବେ, ତାହା ସେ ଆପଣା ପ୍ରିୟକରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି । ଆସ ଆନ୍ଦୋଳନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଉପାସନା ଅର୍ପଣ କରୁ ।

“ମୁଁ ଭ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ ଆପଣମାନଙ୍କର ପୂଜ୍ୟ ସ୍ତୁତି ସମସ୍ତ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଗୋଟିଏ ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଦେଲି, ଯାହା ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖା ହୋଇଅଛି; ଅଜ୍ଞାତ ଦେବତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ଅତଏବ ଆପଣମାନେ ନ ଜାଣି ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ କରୁଅଛି । ଯେଉଁ ଶିଶୁର ଜଗତ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି, ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ ହେବାରୁ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ସମୁଦ୍ଧରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ । କି ଅବା ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଅଗ୍ରକ ପୂଜାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଣୁ ସେ ସ୍ୱୟଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣନ, ନିଶ୍ଚାସ ଓ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଦାନ କରନ୍ତି । ଆଉ, ସେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବସର୍ବ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ ହେବାରୁ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ସମୁଦ୍ଧରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିଅବା ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଅଗ୍ରକ ପୂଜାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ସ୍ୱୟଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣନ, ନିଶ୍ଚାସ ଓ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥଦାନ କରନ୍ତି । ଆଉ, ସେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବସର୍ବ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ସେ ଆନୁମାନଙ୍କର କହାରିଠାରୁ ଦୂରରେ ନାହାନ୍ତି ।

କାରଣ ଚାହାକିଠାରେ ଆନୁମାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ବ, ଗତ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ, ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କର ନିଜ କରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା କେତେକ କହିଅଛନ୍ତି “କାରଣ ଆନୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବଂଶ” । ତେବେ ଆନୁମାନେ ଜଣୁଥିବା ବଂଶ ହେବାରୁ ଜଣୁଥିବା ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ମନୁଷ୍ୟର ଶିଳ୍ପ ଓ କଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ଖୋଦିତ ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟର କିଛିପ୍ରକାର ତୁଳନା କରିବା ଆନୁମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ଜଣୁଥିବା ସେହି ଅଜ୍ଞାନତାର ଉପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମନପରିଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣାନ୍ତି । କାରଣ ଯେଉଁଦିନ ସେ ଆପଣା ନିରୁପିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପାମିକତାରେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ବର କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ତାହାକୁ ମୂଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧାରିତ କରି ଏହିପରି ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି । (ହେରିତ ୧୭.୨୨-୩୧) ।

ଆନୁମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଏସବୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ । ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାତା ନିକଟକୁ ଆନୁମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଫେରିଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରେ । ନାସ୍ତିକ ତଥା ଅବିଶ୍ବାସୀର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ମରଣ କାଳ ପରେ ମେଣ୍ଟୁଥିବା ଭୟରେ ଭୟଭୀତ ହୁଏ । ଗରମେଣ୍ଟୁଥିବା ବିଚାରରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ୨ କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ । ଆପଣ ଆନୁମାନେ ଆପଣା ଜୀବନକାଳରେ ତାହାଙ୍କ ଛୋଟ କଥା ଜାଣି ହୋଇ ଅଜ୍ଞାନତା ହେଉ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦିଅ ଆଶୀର୍ଷ ସକଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।

J. C. Choate

ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରନ୍ତି (Jesus Illuminates Life)

ଆଲୋକର ପଦ୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଟୀର ପଦ୍ମ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଥରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିରୁଶାଲମ୍ ଆସିଥିଲେ । ଶୂଦ୍ରପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହକର୍ତ୍ତା ହେବାର ସ୍ୱରୂପାର୍ଥେ ଏହି ପଦ୍ମ ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତ ଇଚ୍ଛା କରି ମୁନେ ପାଳନ କରୁଥିଲେ । ମଦରାପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ଏକ କୃଷକ ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ଥଳରେ ଆଲୋକ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରିବା ଏହି ପଦ୍ମର ବିଶିଷ୍ଟତା । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁପ୍ରଭୁ “ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି” ଏବଂ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନେ କେହି ଅନ୍ଧକାରରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ କିପରି ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରନ୍ତି ?

ଆଲୋକରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ନଥାଏ :—

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ବିଷୟ ଶୁଦ୍ଧିତ ହୁଏ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାକ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଅଧର୍ମିକ ଆକର୍ଷଣମୂର୍ତ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ସେହି ଆଲୋକ ନିକଟରେ ଆସିଲେ ଆତ୍ମମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପମୟ ଜୀବନର, ଅଧର୍ମିକତା, ଅସ୍ଥିତ୍ୟ, ଅପବିତ୍ରତାର ପ୍ରକୃତରୂପ ଜାଣି ପାରନ୍ତି । ପାଉଁଳଙ୍କ ଅନୁଶାସ୍ତ୍ରୀ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଗୌରବରେ ଆପଣା ମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିପକ୍ଷରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରି ଥାନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅନାବୃତ୍ତ ମୁଖ ଗୌରବ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କରେ । ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଆହତ ଗୌରବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତିତକରେ । ସ୍ୱାଧୀନତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନିରାଶ କରିବାର ଅର୍ଥ ଆଲୋକରେ ଆପଣା ମୁଖ ନିରାଶ କରିବା ବୋଲି ଯାକୁବଙ୍କ ଲେଖନୀ ସୁପ୍ତ କରେ । ଆସ, ଆତ୍ମମାନେ ସେହି ଆଲୋକ ସହିତ ଆପଣା ଆପଣା ଲଳନା କରୁ ।

ଯୀଶୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଲୋକର ପଥ .—

“ ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ; ମୋ ଦେଇ ନଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଜାଣି ଥାଆନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ଓ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି, ଏବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁଅଛ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ । “(ଯୋହନ ୧୪:୬-୭) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଉ କୌଣସି ପଥ ନାହିଁ । ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଓ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରୂପେ ମନୋନିତ କରିଅଛନ୍ତି । ବାକ୍ୟ କହେ, “ତାହାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିସୀମ ନାହିଁ । କରଣ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆନୁମାନଙ୍କୁ ପରିସୀମ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଆକାଶ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ଜାମ ଦିଆ ଯାଇ ନାହିଁ । “(ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨) ସ୍ଵକାନ୍ତ ଓ ବିଜାତ ମାନବ ସ୍ତେପର ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକ ଓ ଯେତାନ୍ତର ଶକ୍ତିରୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରନ୍ତି । ସ୍ଵେଚ୍ଛାମୟେ ପାଉଁଲ ମନୋମାତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଆଗ୍ରହୀଙ୍କ ସହିତ ପାଉଁଲଙ୍କ କଥୋପକଥନରୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ । (ପ୍ରେରିତ ୨୭:୧୭)

କଷ୍ଟମୟ ପଥ ଯୀଶୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତ କରନ୍ତି :—

ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, କ୍ଳେଶ ରହିତ ଜୀବନ ଆନୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞିତ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, କ୍ଳେଶ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଜୀବନରେ ସେ ଆନୁମାନଙ୍କ ସହାୟକ ଓ ପ୍ରଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁକରି ଦାଉଦ ଗାଆନ୍ତି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ପ୍ରତି ପାଳକ” ଓ “ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ମୋ ଚରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଦିପ ଓ ମୋ ପଥ ପାଇଁ ଆଲୁଅ ଅଟେ ।” (ଗୀତା ୨୩:୧, ୧୧୯:୧୦୫ । ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଭାବ ଯୀଶୁ ଆନୁମାନଙ୍କ ପଥ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତ କରନ୍ତି । ୧) ସେ ଏହି କଷ୍ଟକର ଜୀବନ ପଥରେ ଆନୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଶରୀରଧାରୀ ହୋଇ

ଗମନ କରି ଥିଲେ । ୨) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହ ପଥକ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । “ ଆଉ ଦେଖ, ସୁଗାନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦା ସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ୨ ଅଛି ... “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଁ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ” ।

ଆଲୋକ ବୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରେ :—

ଆଲୋକର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବୃଦ୍ଧି ଅସମ୍ଭବ । ଆପଣଙ୍କର ଉଦ୍ୟାନର ବୃକ୍ଷଲତା ଏହା ସୁସମାଣ କରେ । ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱସ, ଭରସା, ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଅତ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବପରି । “ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା, ଓ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିଷ” (ଯୋହନ ୧:୪) ସେ ବାକ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧି ନପାଏ, ସେ ଦୁର୍ବଳ ଦୁର୍ଗନ୍ଧପାୟୀ ଶିଶୁ ମାତ୍ର ଗୁରୁପାଦ ଶ୍ରେୟନ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଏକାକୀ ସ୍ୱପ୍ନକ କର୍ତ୍ତା (୫:୧୧-୧୪ ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତି ।

ଆଲୋକ ପ୍ରତିଫଳନ କରେ :—

ଯୀଶୁଙ୍କଦ୍ୱାରା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମ କର୍ମ, ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ମହିମାନୁଭୂତ ହୁଅନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ଆଲୋକ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ କେବଳ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳନ । ଫିଲିପ୍ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଥିଲା କହନ୍ତି । “ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଥିବା ଜଗତରେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠରୂପ ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛ । “(ଫିଲିପ୍ ୨:୫) ।

ଆଲୋକ ପରିମଳ :—

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ପାଳନ ନ କରି ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣା ସ୍ୱଳ୍ପ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରେ ପ୍ରତିଫଳନ

ଆପଣଙ୍କର ସମିତ କରିଥାଉଁ । ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ,
ଜାତ୍ୟାମ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ବିଶ୍ୱାସ, ଶୁଦ୍ଧାଦାନ, ଶୁଦ୍ଧମାର୍ଗର ପ୍ରସାର
ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ-ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ରୂପରେ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ଧକାର, ଆତ୍ମଶତ୍ତା, ଯେଉଁ
ଅନ୍ଧକାରେ ମନୁଷ୍ୟ କାନ୍ଦି କରୁଥିବା ନାହିଁ, ମୃତ୍ୟୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
ଜୀବନର ଆଲୋକ ସମିତ କରେ । ଆସ, ଆତ୍ମମାନେ ଅଲୋକ ଆଉ
ଆଉ ଆଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ କର । ଆଜି ଆଲୋକର ଦିବସ ଓ
ପରିସାଧର ଶୁଭଦିନ ।

ଆଲୋକ ପାପ କ୍ଷମା ଦିଏ :

“ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିରବାସୀ, ଆତ୍ମମାନେ ଯଦି ସେହିପରି
ଜ୍ୟୋତିରେ ଆବରଣ କରୁଁ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର
ପ୍ରତିରୋଧିତା ଅଛି । ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରେ ।” (୧ମ ଥୋମାସ ୧-୭) । ଆପଣ କି
ଚିହ୍ନ ଲେଖନ୍ତି ? ଆସ ଆତ୍ମମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
ଜୀବନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଁ !

—Randall Caselman

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ତିନୋଟି ଚିହ୍ନ

(Three marks of a Christian)

ପିତୃତା ଆପଣା ପୁଅ ଏହି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ।
“ପିତୃତା, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜଣେ ପୁଅ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ଭ୍ରାତା,
ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମର ଓ ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟପୁତ୍ର, ପୁଣି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍କୃତ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପସ ଲେଖିଅଛି ।” ବିଶ୍ୱସ୍ତ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପିତୃତା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅନ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ

ଏକ ପରି ଲେଖନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ସେ ଆହୂତ, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ରୂପେ ଚିତ୍ତ କରନ୍ତି । ଡକ୍ଟରରେ ଏହାହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ଡକ୍ଟର ସ୍ବରୂପ ।

ମାଥୁରା ୨୨ : ୧୪ ପଦରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଅନେକ ଆହୂତ, କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ମନୋମାତ ।” ସର୍ବଜ୍ଞେମାନ, ସର୍ବଜ୍ଞାନ ପରମେଶ୍ବର ଜଗତର ପତନ ପୂର୍ବେ ସମସ୍ତ ମାନବର କିମ୍ଭୀର ନିମନ୍ତେ ପରିସାଧାର ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ । ବାକ୍ୟ କହେ, “କାରଣ ସମସ୍ତ ମାନବର ପରିସାଧାର ନିମନ୍ତେ ଲଶ୍ବରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଡକାଯିବ ହୋଇଅଛି ।” (ଚିତ୍ର ୨ : ୧୧) । କିନ୍ତୁ ସୁଦୃଢ଼ ପରିସାଧାର ଲାଭ କେବଳ ଅଳ୍ପ କେତେକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । (ମାଥୁରା ୭ : ୧୩-୧୪) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୁସମାଗର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନରେ ସରୁର ଥାଏ । “ଆଉ ବାକ୍ୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କିଛି କର, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପିତା ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସାଧୁତାର ଶୀଘ୍ର ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହୂତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶୀଘ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଭ୍ୟର ସୌଭାଗ୍ୟ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ନିମନ୍ତେ ନିରୁପିତ ନିୟମାବଳୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ବାରା ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବାର ଡକ୍ଟର ଫଳାଫଳ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ଶୀଘ୍ର ଅଟେ ।

ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ଓ କ୍ଷମାପାତ୍ର । ଈଶ୍ବର, ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୀଘ୍ର ରୂପ ମୁକ୍ତ ସାଇତି ରଖି ଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିନାଶ ପଥର ପଥକ । ସେମାନଙ୍କ ପାପ, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ବାରା ଶୁଦ୍ଧ କୃତ ହୋଇନାହିଁ । (ଏବ୍ରୀ ୯ : ୨୧) । “ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି ଆପଣା ରକ୍ତ ଦ୍ବାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି ।”

(ପ୍ରକାଶିତ ୧ : ୫) ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆନୁମାନେ ସଦା ରଣୀ ।
 ଆନୁମାନେ ସଦା ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରୁ; ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
 ରକ୍ତ ସମସ୍ତପାପରୁ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରେ । (୧ମ ଯୋହନ ୧:୭)
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ତାନୁଙ୍କ ଜୀବନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
 ସୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ସୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର, ସାଧୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ତାନୁମାନଙ୍କ
 ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଅଧିକାର ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛି । (ହେବ୍ରୀ ୨:୨୨)
 ଯେଉଁମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ? ଯେଉଁମାନେ ବାପ୍ତିଜମ୍ବ ହୋଇ
 ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଆପଣାକୁ ସାପମୁକ୍ତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
 ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି । (ଏଫସୀ ୫ : ୨୭) । ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତ
 ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୃତ କର୍ମରୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ
 ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ସମର୍ପିତ କରି ଅଛନ୍ତି ।
 (ଏଫସୀ ୯ : ୧୩-୧୪) । ଏହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ତାନୁମାନେ ଚରକାଳ ପାଇଁ
 ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଆନୁମାନେ ଏକା ୧୦ : ୧୪ ପଦରେ ପଡ଼ି ପାରୁ ।
 ବାପ୍ତିଜମ୍ବ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ତାନୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା
 ଶୁଦ୍ଧିକୃତ, ପବିତ୍ର ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ।

ତୁମ୍ଭମୁରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ତାନୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଡେଶର ଗୁପ୍ତା ତଳେ
 ସୁରକ୍ଷିତ । “ମନରୁ ଆନୁମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା କର” ସାଧୁମାନଙ୍କ ଏହି
 ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଫରଫରରେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି । ୨ୟ କୋରିନ୍ଥ
 ୩ : ୨୨ ପଦରେ ଆନୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ନାମ ବାକ୍ୟ
 ପଡ଼ି ପାରୁ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ଅନାଦି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ବାସସ୍ଥାନ
 ତଳେ ତାହାଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳପ୍ରାୟୀ ବାହୁ ଅଛି ” ପାଉଲ
 ଥେସଲୋନୀକ, ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ଶାନ୍ତିଗାତା ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ପୁଣି ଆନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା, ପ୍ରାଣ, ଶରୀର,
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରୂପେ ରକ୍ଷିତ ହେଉ ।” (ଥେସଲୋନୀକ ୫ : ୨୩)
 “ଆମେ ଉତ୍ସାହ କେବେହେଁ ଗୁଡ଼ିବା ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଁ
 ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ।” (ଏକା ୧୩ : ୫) ବୋଲି ଆନୁମାନଙ୍କୁ

ହେଁନା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଚିନ୍ତା ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ସ୍ଥାନମାନେ କ୍ଳେଶ ହେବା
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକେ କ୍ଳେଶ ହେଗିବେ । କିନ୍ତୁ “ଯେଉଁମାନେ
କ୍ଷମାରୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱକଳ ଅନୁସାରେ
ଆଦୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କ୍ଷମାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କର
ମଜଲ ସାଧନ କରନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭମାନେ ଜାଣୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ
୮ : ୨୮) । ଜଗତର ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁରକ୍ଷା ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭ
ଏହି ଜୀବନର ଶେଷରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଭରସା ନାହିଁ । ଏକବଳ
କ୍ଷମାରୁ ଠାରେ ହିଁ ଆମ୍ଭମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର
ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରୁ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ସ୍ଥାନମାନେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ! (ଏଫସୀ ୧ : ୩)
ପ୍ରିୟପାତ୍ର, ସୁରକ୍ଷିତ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାପ୍ତ ଏହି କ୍ଷମା
ଶରୀରରେ ଜୀବନ ସାଧନ କରନ୍ତି, କ୍ଷମାରୁ ଆଡ଼େ ଉଦ୍ଧୃତ ହୁଅନ୍ତି
ରଖି ଜୀବନ ବତାଏ । ସଦାକ୍ଷରୁ ସେହି ମୁକ୍ତ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ
ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତି । (ଗାଳ ୧ : ୨)

—NEAL POLLAR

—O—

ନୂତନ ନୟମର ଆରାଧନା

(Worship According to the New Testament)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆରାଧନା କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ । “ସଦାକ୍ଷରୁ ନାମରେ ଗୌରବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର ।
ପବିତ୍ରତାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ସଦାକ୍ଷରୁ ପ୍ରଶଂସା କର ।” (ଗାଳ
୨ : ୨) । ଆହେ, ଆସ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇ ପ୍ରଶଂସା କର । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପଦାକ୍ଷରୁ ଗ୍ରହଣରେ ଆଶୁ ପାଉ । କାରଣ ସେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର । ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନେ ତାହାଙ୍କ ଚରଣାନୁ
ଲୋକ ଓ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତଗତ ମେଷ ।” ମାଥୁର ଦି ଶ୍ରୀ ପଦରେ
ଉଲ୍ଲେଖିତ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ ନବଜାତ ଶିଶୁଙ୍କ ଆରାଧନା

ନିମନ୍ତେ ବେଅଲିକ୍ଷିମ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଶ୍ଵେତାଂଜନ ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ସମୟରେ କେବଳ ଶିଶୁରକୁ ଆଶ୍ଵସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ଵେତାଂଜନକୁ ଜଣାଇ ପରୀକ୍ଷାରୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାର ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆଶ୍ଵସନା କରନ୍ତି । ମାଥୂଈ ୨୮:୧୮ ପଦ୍ୟୋପାସ୍ତ୍ରୀ ଚରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସର୍ବଅଧିକାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଆଜି, ବାକ୍ୟ କି କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କିଛି କର, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ନାମରେ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପିତା ଶିଶୁରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” (କଲସୀ ୩ : ୧୭)

ଯୋହନ ୪ : ୨୧-୨୪ ପଦ୍ୟୁକ୍ତକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉପାସନା ବର୍ଷ-ପୁରେ ଶମନ୍ତରଣୀୟ ସ୍ଥାନକୁ କହନ୍ତି “ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପଦ୍ୟୁକ୍ତରେ କିମ୍ବା ପିରୁଶାଲମରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣନାହିଁ ତାହା ଉପାସନା କରୁଥାଅ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ; ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥାଉ । କାରଣ ପରିସୀମା ପିତୃତ୍ଵ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆସେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକ ମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ସେହିପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ । କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ରହିବେ । “ଯେଉଁ ଉପାସନା ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାର ଦେଇ ନୁହେଁ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ଆଶ୍ଵସନା” ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ଆଶ୍ଵସନା କରୁ ବୋଲି ପରମେଶ୍ଵର ରହିବେ ? (୧) ଆତ୍ମା (୨) ସତ୍ୟରେ (ଯୋହନ ୪:୨୪), ସମସ୍ତ ମନ, ହୃଦୟ ଓ ବୁଦ୍ଧି ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ । କାଲିକେଲ ହିଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଆଶ୍ଵସନାର ଆଦର୍ଶ ।

“ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ।” (ଯୋହନ ୧୭:୧୭) । “ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା । ସତ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା । ଅତଏବ ଏହିପରି ଭାବେ ଆନେମାନେ, “ଈଶ୍ଵର ଆମ୍ଭ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।” (ଯୋହନ ୪:୨୪) ଯୀଶୁ-ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ ।

ଦୁଇଟି ନିୟମର ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ, ଆନେମାନେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ଅର୍ଥାତ ରବିବାରରେ ତାହାଙ୍କ ଆରାଧନା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆରାଧନାର ପାଞ୍ଚଟି ଅଂଶ:—

(୧) ପ୍ରାର୍ଥନା :— “ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” (୧ମ ଥେସଲନିୟ ୫:୧୭) ବୋଲି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନଙ୍କୁ ସତ୍ୟତା ବେତନ ଦିଏ । ଆରାଧନା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ସମୟରେ ଆନେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ! ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ଆରାଧନାରେ ଏକତ୍ର ହେବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ବୋଲି ବାକ୍ୟରେ ପଢ଼ି ପାରୁ । “ସେମାନେ ଡେରିତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ, ସହଭାଗିତାରେ, ଶ୍ଵେତୀ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟହୁଅନ୍ତୁ ହୋଇ ରହିଲେ ।” (ଡେରିତ ୨:୪୨)

(୨) ପ୍ରଭୁଭୋଜନ:— ଶ୍ଵେତୀ ଭାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ଶିକ୍ଷକ ମାନେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଏକତ୍ର ହେଉଥିଲେ । (ଡେରିତ ୨:୭) ଏହି ଯଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାଗକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । “ଆଉ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ଶ୍ଵେତୀ ଭାଙ୍ଗି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ନିଅ, ଭୋଜନ କର, ଏହା ମୋର ଶରୀର । ପୁଣି, ପାନପତ୍ର ଦେଇ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା ତୁମ୍ଭ

ସମସ୍ତେ ପାନ କର; କାରଣ ଯେଉଁ ନୟମରୁ ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପକ୍ଷମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାତକ ହେଉଅଛି । ଏ ମୋହର ସେହି ରକ୍ତ ।” (ମାଥୁରା ୨୭:୨୭-୨୮)

(୩) ଭୟଦେଶ :— ଆରାଧନା ନିମନ୍ତେ ଏକସିତ ହେବା ସମୟରେ ବାକ୍ୟସ୍ମର ହେଉଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨ ପଦରୁ ପିତାପୁରୁ । ଯାହା କହେ, “ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ନିବଶ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଲେ । ” ପ୍ରେରିତ ପାଉଁଶ ସମ୍ରାଟର ପ୍ରଥମ ବକ୍ଷରେ ଆରାଧନା ନିମନ୍ତେ ଏକସିତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବାର ଉଦାହରଣ ଆମ୍ଭମାନେ ପ୍ରେରିତ ୨:୨ ପଦରେ ପଢ଼ିପାରୁ । “ସମ୍ରାଟର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ଭାବକୁ ଏକସିତ ହୋଇଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ପାଉଁଶ ପରଦିନ ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବେ ବୋଲି ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘର୍ଷ କଲେ । ” (ପ୍ରେରିତ ୨:୨)

(୪) ଗୀତ ଗାୟନ :— “ସ୍ଵେଦ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍କିତ ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହିତ ଦିଅ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କିତ ଓ ଗୀତ ଗାନ କର ।” (ଏଫେସୀ ୫:୧୯) । “ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଫଳରେ ଶବ୍ଦେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ସହ ଶିକ୍ଷା ଓ ତେଜନା ଦିଅ । ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୀତ, ସ୍ଵେଦ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍କିତ ଦ୍ଵାରା କୃତଜ୍ଞ ହୃଦୟରେ ଗାନ କର । ” (କଲସୀ ୩:୧୬) । ଯାଦ୍ଵିକ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଆରାଧନାରେ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ ଆପଣା ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ସହିତ ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇନାହୁଁ, ତାହା କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞା ଲଘନ କରିଥାଉ ।

(୫) ଶୂନ୍ୟ :— ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଅନୁଯାୟୀ ଶୂନ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଅଛୁ । ସାଧୁ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦାନସଂଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି ମୁଁ ଗାଲ୍‌ଡ଼ଆର ମଣ୍ଡଳୀ ସମୁଦ୍ଧକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କର । ମୁଁ ଗଲେ ଯେପରି ଦାନସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ନିଜ ନିଜ ନିକଟରେ କିଛି କିଛି ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖ । ” (୧ମ କରନ୍ତା ୧୭:୧୨)

ଆରାଧନା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପଦ ଲିଭି ହେବା ସମୟରେ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ଅଂଶ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଅଛୁ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆରାଧନା ବ୍ୟର୍ଥ (ମାଥୁର୍ ୧୫:୯), ଅଜ୍ଞାନ (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୩), କଅବା ସୁରକ୍ଷା ଆରାଧନା (କଲସୀ ୨:୨୩), କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ତାହାଙ୍କୁ ଆରାଧନା କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ ଆରାଧନା କରି ପାରିବ । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଯୋଗ ବସ୍ତ୍ରାଗ ନକରି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା, ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ସକଳ ଆଶୀର୍ଵାଦ ସହଜଗୀ ହୋଇ-ପାରିବ । (ଲେଖ ୧୦:୧୨, ଗାଲ୍‌ଡ଼ ୧:୬-୧୦, ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୯)

— Steve Miller

॥ ଶୁଭେଶ୍ଵରୀ ଶ୍ରେୟ, ନବରଞ୍ଜୟ ॥

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

Vol.-VI

KAKINADA

MAR. - APR.

ଏହି ପରମେଶ୍ୱର କିଏ
(Who is this God)

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପ୍ତ, ଅସୀମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୀମିତ ମନୁଷ୍ୟର ବୋଧର ଅଭାବ । ସ୍ୱର୍ଗାପୋବିଷ୍ଟ ଗୌରବମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଆନୁମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଶୁଣିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିଏ । ଏହି ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପ୍ତ ତାହାଙ୍କ ମହାନତା ତାହାଙ୍କ ପୃଥିବୀ ବାଇବଲରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇ ଅଛି । ଏହି ଦୁଇ ଜୀବନ୍ତ ଅର୍ଥ ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କର କୁଣ୍ଡିତ ମୂର୍ତ୍ତିକର ପାରେ ନାହିଁ ।

୧) ଏକ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର :-

ଆନୁମାନଙ୍କ ରେମଣ୍ଡର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ପଦ୍ମ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ଏହି ସୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କ ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଈଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ମେଣାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କହିଥିଲେ । “ଆମ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଆଜି କୌଣସି ବେଦିର ଘେର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ, କି ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗରେ, କି ମାତସ୍ଥ ପୃଥିବୀରେ, କି ସ୍ୱପ୍ନାବଳୀ ମାତସ୍ଥ ଜଳରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବ ନାହିଁ । କି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର

ସଦାପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗାରବ ରକ୍ଷଣାରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଚୂଷାୟ ଓ ଚିତ୍କୁର୍ଦ୍ଧାପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୈତୃକ ଅପରାଧ ପ୍ରତିଫଳିତାତା ... “(ଯାହା ୨୦.୨-୫)

୨) ସେ ଅନାଦି ଓ ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି : ଓ.ନୀ

କ୍ୟାନ୍ତି ଏହି ବିଶ୍ୱର-ପ୍ରାଚୀନତାରେ ତାହାର ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଅନୁଭବ କରିପାରେ । ଏହି ବିଶ୍ୱ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ । ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ତାହାଙ୍କ ରୁଚନା କରେ । ଏହି ସୁନ୍ଦର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମୟ ବିଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମୃତ୍ୟୁର ବିଷୟ । ଏହି ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ଠାରେ ଜୀବନ ଥାଏ ଓ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅଦୃଷ୍ଟି ବିଷୟ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି । ” ହେ ପ୍ରଭୋ, ତୁମ୍ଭେ ପୂରୁଷାନ୍ତରାଶିର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହୋଇ ଆସିଅଛ । ପଦ୍ମତଳପର ଉପରିର ଓ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ଓ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ବଠାରୁ ଅନାଦି କାଳରୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ” (ଗୀତା ୯.୧-୨) ” -- ପିତା ଯେପରି ସ୍ୱୟଂଜାଗ ... ” (ଯୋଜନ ୫.୨୭)

୩) ସର୍ବଜ୍ଞାନୀ ପରମେଶ୍ୱର :-

କୌଣସି ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ନାହିଁ । ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇ ଅଛି ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅସୀମିତ ଅଟେ । “ସଦାପ୍ରତି କହନ୍ତି, ଆମେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିବା ପାଇବୁ ଏପରି ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାନରେ କାବେଳ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ପାରେ) - ସଦାପ୍ରତି କହନ୍ତି । ଆମେ ବି ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ କ୍ୟାପିନଥାଉ ? (ପିଟିମିୟ ୨୩:୨୪) ... ପୁର ଦାଇ ତିଆ ହୁଅ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦିୟା ସବୁ ବିବେଚନା କର । ... ତୁମ୍ଭେ କି ସେସମାନ ର ସମ୍ପର୍କିତ ପରମ ଜ୍ଞାନଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦିୟା ସବୁ ଜାଣ ? (ଆପୁକ ୩୭:୧୪, ୧୭)

ପୁର ଆରମ୍ଭରୁ ଇଶ୍ଵର ଆପଣାର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଲାଭ ଅଟନ୍ତି । ”

(ପ୍ରେରକ ୧୫:୧୮) ।

୪) ଅସୀମ ଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର :-

ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହା ସାଧନ କରିବା ସମ୍ଭବ
ପରମେଶ୍ଵର ସେ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବିଶ୍ଵକୁ ସେ ଆପଣା ଆସନରେ
ରଖି ଅଛନ୍ତି । ସେ କି କୌଣସି ବିଷୟର ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ?

ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଅସାଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାଧ୍ୟ ।

“(ମାଥୁ ୧୯:୨୭) “ପୃଥିବୀ ମାକାସୀ ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଭୁଲି ଗଣିତ
ଆଜି, ସେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସେ ନ୍ୟଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଓ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀ ଗଣର
ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣ ଇଚ୍ଛାମୁତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନ୍ତି । ଆଜି
କେହି ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପୁଟିତ କରି ନପାରେ ଓ ଭୁବିଷ୍ଣୁ କିଅଣ
କରୁଅଛ ଏହା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲ ପାରେ । “(ଜାନ ୧୯:୩୫) ।

ଭୁବିଷ୍ଣୁ କି ଜାଣିବାକୁ ? ଭୁବିଷ୍ଣୁ କି ଶୁଣିବାକୁ ? ପୃଥିବୀର
ପ୍ରାୟ ୮୬ କଲକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜଣା ଅନାଦି ଅବନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି
ନାହିଁ । କି ଶ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଅଗମ୍ୟ ।
ସେ କ୍ଳାନ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଜନସାଧନ ଲୋକର ବଳ ବଢ଼ାଇ
ଦିଅନ୍ତି । ଚରୁଣମାନେ ହେଁ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ଶ୍ରାନ୍ତ ହେବେ । ପୁଣି
ସୁବଳମାନେ ନିରନ୍ତ ପ୍ରତିପିବେ । ମ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସଦାସ୍ତୁତ୍ୟର
ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନୂଆ ଓ ବଳ ବଳ ପାଇବେ । ସେମାନେ
ଉଦ୍ଦୀପଣ ପଣି ପରି ପକ୍ଷରେ ଉପରକୁ ଉଠିବ । ସେମାନେ ଶ୍ରାନ୍ତ
ନହାଇ ଦୋଷିତବ, ସେମାନେ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ହୋଇ ଗମନ କରିବେ ।

(ସିଦ୍ଧାନ୍ତସ୍ତ୍ରୋତ୍ର ୫୭: ୩୮-୩୯) ।

୫) ସର୍ବ ବ୍ୟାପୀ ପରମେଶ୍ଵର :-

ପୁନା, ଭୂସା, ଜାତ, କଅବା ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା
ପରମେଶ୍ଵର ନିର୍ମିତ ହୁଅନ୍ତି । ଆଜିକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଓ
ଅସ୍ତିତ୍ଵରେ ଏହି ପୃଥିବୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କଅବା କୌଣସି
ବସ୍ତୁ ସଦୃଶ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସିମିତ ନୁହନ୍ତି । ଦାଉଁର କହନ୍ତି,

“ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମାଠାରୁ ମୁଁ କେଉଁଠାକୁ ଯିବି ? ଅବା ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରୁ ମୁଁ କେଉଁଠାକୁ ପଳାଇବି ? ଯେବେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆବେଦନ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ଦେଖି, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥେଠାରେ । ଯେବେ ମୁଁ ପାତାଳରେ ବିଚ୍ଛଣା କରେ, ତେବେ ଦେଖି, ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଯେବେ ମୁଁ ଅଗ୍ନିର ପକ୍ଷ ଧରେ ଓ ସମୁଦ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ ସୀମାରେ ବାସ କରେ, ସେଠାରେ ହେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ମୋତେ ଚଳାଇବ ଓ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଧରିବ । ଯେବେ ମୁଁ କହେ, ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ଧାର ମୋତେ ମଗ୍ନ କରିବ ଓ ମୋ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ଆଲୁଅ ରାସି ହେବ । ତେବେ ଅନ୍ଧାର ହିଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଲୁଚି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରାସି ଦିବସ ପରି ପାଣ୍ଡି ମାନ ହୁଏ । ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧାର ଓ ଆଲୁଅ ସମାନ ।” ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବୁ । କାରଣ ମୁଁ ଉତ୍ସୁକ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ନିମ୍ନ ଚିନ୍ତା । (ଗୀତା - ୧୩ : ୭-୧୨, ୧୪) । “ସ୍ୱର୍ଗ ଆମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଓ ପୃଥିବୀ ଆମ୍ଭର ପାଦ ପୀଠ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ କି ପ୍ରକାର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ? କେଉଁସ୍ଥାନ ଆମ୍ଭର ବସ୍ତାନ ସ୍ଥାନ ହେବ । କାରଣ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ଏହି ସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ, ଆଉ ତହିଁ ସକାଶୁ ଏହିସବୁ ଉପଲବ୍ଧେଲ, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; ମାତ୍ର ଏହି ଲୋକ ପ୍ରତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୁଃଖି ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପାନ ହୁଏ, ତାହା ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରିବା ? (ଯିଶାଇସ ୬୬ : ୧-୨) ।

୭) ସିଦ୍ଧି ପରମେଶ୍ୱର :-

ପବିତ୍ର, ପାର୍ମିକ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଦ୍ଧିତାର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । ଅସପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅପବିତ୍ରତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି-ରେକ । ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାରେ ଆହୁରି ହେବା ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀରେ ଆପଣାକୁ ସାଜିବାରେ ସହକରେ । “ସଦାପ୍ରଭୁ କୁପାଦାନ ଓ ସେନାବଳୀ, ସୋଧରେ ଧର ଓ ଦୟାରେ ମହାନ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳମୟ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ଦୟାପାଏ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ପଡ଼ିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ରଖନ୍ତି ଓ ନିଜ ପଡ଼ିବା

ଲୋକକୁ ଉଠାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭ ଆପଣା ହସ୍ତ ମେଲାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛ ସେ ଆପଣା ଉପକାଶ ମାନଙ୍କର ବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ଆମ୍ଭର ସେ କାକୁଡ଼ ଶୁଣିବେ ଓ ସେ ପରିସୀମା କରିବେ । ଆମ୍ଭର ମୁଖ ସଦା ହେଉକରୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବ ଓ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାଣୀ ଅନନ୍ତକାଳ ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ର ନାମରେ ଧନ୍ୟବାଦ କରନ୍ତୁ ।

(ଗୀତ ୧୪୫ : ୮ : ୯, ୧୪, ୧୭, ୧୯, ୨୧)

“ହେ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ କର୍ଣ୍ଣ ଦିଅ, ଆମ୍ଭ କହିବା, ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଆମ୍ଭ ମୁଖର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କର । କାରଣ ମୁଁ ସଦା ହେଉକ ନାମ ପରମ କରିବି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମହିମା ଆଶେଷ କର । ସେ ତ ଶେନ । ତାହାଙ୍କ କର୍ମ ସିଦ୍ଧ, କାରଣ ତାହାଙ୍କର ସକଳ ପଥ ନ୍ୟାୟ । ସେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅଧର୍ମ ବିହୀନ ପରମେଶ୍ୱର । ସେ ଧାର୍ମିକ ଓ ସରଳ ଅଟନ୍ତି ।”

(ପ୍ରଭୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୩୨ : ୧, ୩, ୫)

୭) ଅବତ୍ତ ନାୟ ପରମେଶ୍ୱର :

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ଅନାଦି ଅନନ୍ତ, ପବିତ୍ର, ଶୁଦ୍ଧ, ନ୍ୟାୟବାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ତଳେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ୟ ସକଳ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ, ସିଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟହିଁ ମାତ୍ର । ସେ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସଦା ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ ।” (ମହାଭ ୩ : ୭) “ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଓ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧିର ଉତ୍ସରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ୟୋତିବଶର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆସେ, ଯାହାଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଲେଖନୀ ନାହିଁ ।” (ଯାକୃବ ୧ : ୧୭) ବିଳମ୍ବ ବୋଲି ଯେପରି କେତେକ ଭାବନ୍ତି, ହେ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷୟରେ ସେପରି ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେପରି କେହି ବିନୟ ନ ହୁଅନ୍ତି, ବରଂ ସମସ୍ତ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି । ଏହା ଇଚ୍ଛା କରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗ୍ରାହ୍ୟ ସହିଷ୍ଣୁ ଅଟନ୍ତି ।” (୨ୟ ପିତର ୩ : ୯)

ଦିବ, ପବନ, ସର୍ବଜନ ପରମେଶ୍ବର ପ୍ରେମମୟ ଓ କୃପାବାନ
 ଗୁଣାବୁଦ୍ଧୀ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟା ମନୁଷ୍ୟର ପରିସାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ନିତ
 କରି ଅଛନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିର ଅଜ୍ଞାନତା, ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧତା
 କାହିଁକି ସହ୍ୟ କରନ୍ତି ? କାରଣ ଆତ୍ମର ପରମେଶ୍ବର ପ୍ରେମମୟ,
 କୃପାମୟ ଓ ହୋଧଧୀର ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରେମମୟ ପରମେଶ୍ବର ଆତ୍ମ-
 ମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ସହ୍ୟ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମର ପରି-
 ସାରରେ ଭୁଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରେମମୟ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଅସୀମିତ ଦୟାଗୁଣ
 ଯୋଗୁଁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ସହ୍ୟ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
 ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘ ସନ୍ନିହୃତ ହେନ୍ତି । “ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଆସ, ଆତ୍ମେ-
 ମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, କାରଣ ମୋ ଶରୀରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ
 ଓ ଯେ କେହି ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ଶରୀରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ଓ ଶରୀରଙ୍କୁ
 ଜାଣେ । ଯେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଶରୀରଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।
 କାରଣ ଶରୀର ତ ପ୍ରେମ । ଏଥିରେହିଁ ଶରୀରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
 ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସେ ଆପଣାର ଅବିଶ୍ବସ୍ତ ପୁଅଙ୍କୁ
 ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଯେପରି ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା
 ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ଆତ୍ମେମାନେ ଯେ ଶରୀରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ।
 ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି ଆପଣା
 ପୁଅଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଶର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ସ୍ବରୂପ କରି ପଠାଇଲେ ॥
 ଏଥିରେ ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୩ : ୧-୧୦)
 ଶରୀର ତ ପ୍ରେମ । ଯେ ପ୍ରେମରେ ରହେ, ସେ ଶରୀରଙ୍କ ଠାରେ
 ରହେ ଓ ଶରୀର ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଥମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
 ପ୍ରେମ କରିବାରୁ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୪ :
 ୧୭, ୧୯) । ପ୍ରେମରୁ ଦୟା ଜାତ ହୁଏ । ପ୍ରେମମୟ ପିତା ଆତ୍ମ-
 ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାବାନ ଅଟନ୍ତି । ଲେଖାଯାଏ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେ-
 ଶ୍ବର ସ୍ନେହଶୀଳ ଓ କୃପାମୟ । ହୋଧରେ ଧୀର, ଦୟା ଓ ସତ୍ୟ-
 ତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ସହସ୍ର ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟାରଖାକାରୀ ।
 (ଯାକୋବ ୩ : ୧, ୨)” ସେ ଆପଣା ପ୍ରେମ ଓ ଆପଣା ଦୟାରେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ ।” (ଯାକୋବ ୨, ୯) “ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କ

ପିତା ଯେଉଁ ଦୟାଳୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଦୟାଳୁ ହୁଅ ।”
(ହକ୍ ୬ : ୩୭)

ପାପ ଓ ଅନାଜ୍ଞାବହରା ସିଂହେ ପ୍ରେମମୟ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି । ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାରେ ଫେରିବା ଆଶିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କ ମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ପୁନଃ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାପ କ୍ଷମା କରି ଆପଣାର ନେତାରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଚିତ୍ରୀ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ” ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ସ୍ମରଣ କରିବା ନାହିଁ । ” (ଯରମିୟୁ ୩୧ : ୩୪)

J. C. Choate

ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ ଜୀବନ

(Surrender to Jesus)

ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ବାଳକବଳର ମୂଳଶିକ୍ଷା । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚିନ୍ତାଧାରା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ କାନ୍ୟ କହେ, “ବିଶ୍ୱାସ, ବିନା ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର ହେବା ଅସମ୍ଭବ । କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଦାତା, ଏହା ତାହାଙ୍କ ଛାତ୍ରକୁ ଆସିବା ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ” (ଏବ୍ରୀ ୧୧ : ୬) ପରମାତ୍ମା ଦାୟକ ବିଶ୍ୱାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମର୍ପଣ ଜୀବନ ଯାପନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । “ଆଉ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭରଣ କଲେ । ଯେପରି ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନ୍ତ, ସେମାନେ ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ ନକରି, ବରଂ ଯେ,

ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତୁପ୍ତ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶାବନ
ପାସନ୍ କରନ୍ତୁ ।” (୨ୟ କିରିନ୍ତୀ ୬ : ୧୫)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରି ଆପଣା
ଆପଣା ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା । “ସେତେବେଳେ ଯାହା ଆପଣା ଶିଷ୍ୟ
ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଜନ-ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ
ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ, ସ୍ୱାମୀ ଆପଣା ହିଁ ଶୁଦ୍ଧି
ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ ।” (ମାଥୁର୍ ୧୭ : ୨୦)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ମାତକୁ ଆପଣା
ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଦେବା । “କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଥିମରେ
ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ପାମି କିତା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର । ଆଜି ଏହି ସମସ୍ତ
ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।” (ମାଥୁର୍ ୬ : ୩୩)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ
ରୂପ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା । “ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ,
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରି ଦୟା ହେତୁ ବିନଶ୍ଚ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସମ୍ମାନ, ଫକିର ଓ ଶୁଦ୍ଧିର ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ବଳ
ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉପାସନା ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଅନୁରୂପୀ ହୁଅନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଦ୍ଧିର ଇଚ୍ଛା କଅଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ,
ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ କଅଣ, ଏହା ପରୀକ୍ଷା କରି ଜାଣିପାର, ଏଥି
ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ମନର ନୂତନକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତିତ
ହୁଅ ।” (ରୋମୀୟ ୧୨ : ୧-୨)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ।
“ହେ ପିତା, ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ଏହି ପାନିପାସ
ମୋଠାରୁ ଦୂରକର । ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର
ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ ।” (ମାର୍କ ୧୭ : ୧୫, ୧୬)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ନୂତନ ଭାବେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । “ଆତ୍ମେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ଯାଣନ୍ତି ତାହା କାପ୍ରୀ କିତ ହୋଇଅଛି, ସମସ୍ତେ ଯେ ବାହାଙ୍କ ମରଣହର ବାପ୍ର କିତ ହୋଇଅଛି, ଏହାକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣେନାହିଁ ? ଅତିଏବ ଆତ୍ମେମାନେ କାପ୍ରୀ ସ୍ବ ଦ୍ରାବ ମରଣରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଯେପରି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତାଙ୍କ ଗୌରବ ଦ୍ବାରା ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଜୀବନର ନୂତନ ଭାବରେ ଅବରଣ କରୁ ।”

(ସୋମୀୟ ୭ : ୩-୪)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ସର୍ବାଧିକାର ତଳେ ଆପଣାକୁ ନତ କରିବା । “ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ତାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତେ ବାସୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଏହା କଅଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜେ ନିଜର ନୁହେଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟର କିଣା ଯାଇଅଛ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶରୀରରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଗୌରବ ପ୍ରକାଶ କର । ”

(୧ମ କରନ୍ତୀ ୭ : ୧୯-୨୦)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଶାଶ୍ବତିକ ଭାବେ ଜୀବନ ଯାପନ ନ କରି ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । “ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୁଣୀ, କିନ୍ତୁ ଶାଶ୍ବତିକ ଭାବାନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଶରୀର ନିକଟରେ ନୁହେଁ । କାରଣ ଯଦି ଶାଶ୍ବତିକ ଭାବାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜୀବନ ଯାପନ କର, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ମରିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶରୀରର କର୍ମ ସବୁକୁ ବିନାଶ କର ତେବେ ଜୀବିତ ହେବ । ” (୧ମ କରନ୍ତୀ ୮ : ୧୯, ୨୦)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା । “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରକାର ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ମହାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

ହେଉ । ଆଉ ସେ କେହି ଯିଏନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ବାସ ହେଉ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେବା ପାଇବାକୁ
ଆସି ଲାଗନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ଅଳଙ୍କାର ନିର୍ମାଣ
ମୁକ୍ତିର ମୂଳ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ନିର୍ମଳ ଧର୍ମ ପରାୟଣତା ଅବଲମ୍ବନ
କରିବା । “ଅନାଥ ଓ ବ୍ୟକାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଅପ୍ତାରେ
ସଂଖ୍ୟାକ୍ରମ, ଶୁଣି ସଂସାରରୁ ଆତ୍ମାକୁ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ
କରିବା । ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶରୀର ଓ ପିତାଙ୍କ ଗୁମ୍ଫାରେ ବସୁତ ଓ
ନିର୍ମଳ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅଟେ ।” (ଯାକୁବ ୧ : ୨୭)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ।
“ଅତଏବ ସୁଯୋଗ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବଃଶସ୍ତର ଏକ ପରି-
ବାରଭୁକ୍ତ ଶରୀରାତ୍ମକ ମଙ୍ଗଳ କରୁ ।” (ମାଲକୀ ୭ : ୧୦)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା । “କିପରି
ଶରୀର ତାହାକୁ ପବନ ଆସି ଓ ଶକ୍ତିର ଅଭିଷିକ୍ତ କରଳ ଓ ସପ୍ତ-
ରାତ୍ର କର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରପୀଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁ କରୁ ସର୍ବତ୍ର ଭ୍ରମଣ
କଲେ, କାରଣ ଶରୀର ତାହାଙ୍କ ସହକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ ।”

(ପ୍ରେରିତ ୧୦ : ୩୮)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅନ୍ୟ ପଥଦର୍ଶ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି-
ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ମନଯୋଗୀ ହେବା । “କାରଣ ଯାହା ଦଳିଅଛି,
ତାହା ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଆସି ଅଛନ୍ତି ।”

(ଲୁକ ୧୯ : ୧୦)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଯାଣିବା ବସ୍ତୁରେ ଶିକ୍ଷା
ନେବା । ଆଦମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନ ମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳା ନିଶ୍ଚୟ
ଥିଲେ । “ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ମନ୍ଦିରରେ ଓ ଘରେ ଘରେ ଶିକ୍ଷା

ଦେବାରୁ ଓ ଯାଶୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ
ସାନ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ ।” (ପ୍ରେରକ ୫ : ୪୨)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ସବୁ ସମୟରେ
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ ରହିବା । ପାପ ପରିତ୍ୟାଗ କରି
ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ ଯାପନ କର ।
ଇହଲୋକରେ ଓ ପରଲୋକରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁର ଶ୍ରେୟ
ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।

Charles Box

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିବାହ ଯୋଜନା

(God's Plan For Marriage)

ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ଯୋଜକ ଏକ ବିବାହର ଯୋଜନା ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି
ସେଇ ପୁରୁଣା ସେତେ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟି ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ
ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ ହେବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଙ୍କଳ୍ପ ଅଟେ । ଏଥିରେ ବହୁଳ
ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କା ଗୁଡ଼ପତ୍ନର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । (ଆଦି ୧:୨୭-୨୮;
୨:୧୮-୨୫, ରୋମୀୟ ୭:୧ ୩; ୧ମ କରନ୍ଥୀ ୭:୩୯)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନାରୁ ବିମୁଖ ହେବାକୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବେଶି
ସମୟ ଲାଗିନଥିଲା । ଆଦି ୪:୧୯ ପଦରେ ଲୋମକ ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ
ବିବାହ କରିବା ପଦ୍ଧି ଥାଉଁ । ଇଣ୍ଡୀଏଲ ଜାତିର ଦୁଇ କୋପ-
ନିତା ଯୋଗୁଁ କେତୋଟି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗୁଡ଼ପତ୍ନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
ସଦା-ହର୍ଦ୍ଦେ ପରମେଶ୍ୱର ମେଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନୁମତି ଦେଇ-
ଥିଲେ । ତଥାପି ସେ ଗୁଡ଼ପତ୍ନର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । ଯେହେତୁ
ଲୋକାଧୀନ, “... ଆମେ ସ୍ତ୍ରୀ ତ୍ୟାଗ ଦୃଶା କରୁ ...”
(ମଲ୍ତୀ ୨:୧୪-୧୭)

ସାବକର୍ତ୍ତା ଓ ଯାଣୁକ ଦ୍ଵାରା ଜଗତରେ ଅନେକ ପ୍ରଭାବିତ ନିୟମାବଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଯୁଦ୍ଧା ବିବାହର ଯୋଜନା ଅପବିତ୍ତି ରହିଲା । (ମାଥିଉ ୧୯:୩-୧୨) “... --- ଶତ୍ରୁର ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ବିଭିନ୍ନ ନ କଲେ ।” ଏବେ ଯୁଦ୍ଧା ଆନ୍ଦୋଳନେ ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଅଛୁ ।

ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣକୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶୀର୍ଷା ଗୁଡ଼ିପସ ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହେବା ସଙ୍ଗୀକୁ ଗୁଡ଼ିପସ ବା ପୁନଃ ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ସଙ୍ଗୀ ଗୁଡ଼ିପସ ଗ୍ରହଣ କଲେ ପୁନଃ ବିବାହ କରିପାରେ । ଏହି ନିୟମ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣବଶତଃ ଗୁଡ଼ିପସ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି । “... -- ଯେ କେହି ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ କି ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷ ବିନା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ ।” (ମାଥିଉ ୧୯:୯, ୫:୩୧, ୩୨) । ବ୍ୟଭିଚାର ମାନେ ସ୍ଵର୍ଗର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବରଂ ସେମାନେ ନରକରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ । (୧ମ କୋରିନ୍ଥୀ ୬:୯, ୧୦; ଏବ୍ରୀ ୧୩:୪, ପ୍ରକାଶିତ ୨୧:୮) । ପରି-ସାଣ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଆପଣା କୁଳମୂଳ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପରିମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପାପକ୍ଷମା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରିବାର ସମାଜର ମୂଳଭୂତି । ସାହିତ୍ୟିକ, ଶିକ୍ଷକ, ଅଭି-ଳାଷର ପୁରଣ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଲାଳନ ପାଳନ ନିବାହର ମୁଖ୍ୟ ଭଦେଷ୍ୟ । ସୁଦୃଢ଼ ପାରିବାରିକ ଜୀବନହିଁ ସମାଜ, ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଦେଶର ମେରୁଦଣ୍ଡ । ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଆନୁମାନଙ୍କ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ବିନଷ୍ଟ କରିବାରେ ନିବୃତ୍ତ । ସହଜ ଗୁଡ଼ିପସର ନିୟମ, ବ୍ୟଭିଚାର, ସ୍ତ୍ରୀ-ଅତ୍ୟାଚାର ପ୍ରଭୃତି ଆଜିର ପାରିବାରିକ ଜୀବନରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ଏଥିର ମୂଳ କାରଣ, ପରିମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଜ୍ଞାନତା ।

କ୍ରିଷ୍ଟରୁଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିୟମରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆନ୍ତେମାନେ କ୍ରିଷ୍ଟରୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନପାରୁ । ଯେକୌଣସି ବାରଣବଶତଃ ଗୁଡ଼ପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଜଗତରେ, କ୍ରିଷ୍ଟରୁଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନିକାରରେ ଆଲୋକ ପ୍ରମୁଦୁରପ ଠିଆ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । (ଫିଲିପ୍ - ୨ : ୧୩, ୧୪) । “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଏହି କର୍ତ୍ତମାନ ପୁରର ଅଦୁରୁଣୀ ଦୃଷ୍ଟନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମାନେ କ୍ରିଷ୍ଟରୁଙ୍କ ଉଚ୍ଛା କଅଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ, ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ବସ୍ତୁ କଅଣ, ଏହା ପରୀକ୍ଷା କରି ଜାଣିପାର ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ ନିରାକରଣ ଦ୍ଵାରା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅ ।” (ଗେମୀୟ - ୨ : ୧୨) । ଆସ, ଆନ୍ତେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ, ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ୨ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଁ ।

“କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଦରଣୀୟ ହେଉ ଓ ତାହାର ଶଯ୍ୟା ଶୁଦ୍ଧିଆର, କାରଣ କ୍ରିଷ୍ଟର ପାରିବାରିକ ଓ ବ୍ୟବହାରମାନଙ୍କ ବିଚାର କରିବେ ।” (ଏଫ୍ - ୧୩ : ୪) । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ସତ୍ୟ ଚିରନ୍ତନ ନିୟମ ପରିଚ୍ୟାଗ ନ କରି ତାହାଙ୍କ ଆଶୀର୍ଵାଦକଳ ଓ ପାରିବାରିକ ସୁଖସକଳର ସହସ୍ରେଶୀ ହେଉଁ ।

—Rod Ruther Ford

- ୦ -

ପରିହାଣର ଯୋଜନାରେ ଯିହୁଦୀ ଓ ବିଜାତିମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ (Jews and Gentiles in God's Plan)

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ‘କ୍ରିଷ୍ଟ ଏଲ’ କଅଣ “ଯିହୁଦୀ-ମାନଙ୍କର ଏକ ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର ରହିଅଛି । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଜାତି ଓ ପବିତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜାତି ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ “ବିଜାତିୟ” ରୂପେ ପରିଗଣିତ । ଯଦିଓ କ୍ରିଷ୍ଟ ଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ପର-

ମୈତ୍ରରୁକ୍ମ ମାନାମତ ଥିଲ ତଥାପି, ସମସ୍ତ ଜାତି ଓ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆଶିଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ଭବବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ଥିବା ବୃଷସ୍ପ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ପଡ଼ିଯାଉ ଥାଉ ।

ପ୍ରାୟ ଚାରି ହଜାରବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଅଗ୍ରାହାମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା କହେ, “ଏଉଁଥିରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ରାହମଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଜାତିକୁ ନୁହଁ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା, ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଅ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏକ ମହା-ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଦଣ୍ଡି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ କରି ତୁମ୍ଭର ଦାମ ମହତ କରିବା, ତୁମ୍ଭେ ଆଶୀର୍ଵାଦେ ଆକାର ଦେବ । ଯେଉଁ ମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ କରିବା ଦଣ୍ଡି ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅଇ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା; ଆଉ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ସବୁ ବଂଶ ଆଶୀର୍ଵାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ସମସ୍ତ ଜାତି ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଦ୍ଵାରା ଆଶୀର୍ଵାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛୁ ।” (ଆଦି ୨୨ : ୧୮) ।

ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କ ପୁଅ ଇସ୍ରାହାସ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । “ଆମ୍ଭେ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ପରି ତୁମ୍ଭର ବଂଶକୁ କର ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ଦେଶ ଦେବା ଓ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀର ଯାହାସବୁ ଜାତି ଆଶୀର୍ଵାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” (ଆଦି ୨୭ : ୪)

ପ୍ରାୟ ତିନି ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଦାଉଦ ମହାରାଜା ଭବ-ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା କହିଥିଲେ, “ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟସ୍ତତ ସମସ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପେଶବେ, ଆଉ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସକଳ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମ କରିବେ ।” (ଗୀତା ୨୨ : ୨୭) । “ହେ ପ୍ରଭୋ ତୁମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟି ସକଳ ଦେଶୀୟ ଲୋକତାପି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରମୁଖେ ପ୍ରଣାମ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଗୌରବ କରିବେ ।” (ଗୀତା - ୮୭ : ୯) । “ହେ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶେଷା କର, ହେ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ତାହାଙ୍କର ପୂଜା କର । କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ତ ତାହାଙ୍କ ଦୟା ଅଭିଶୟ ଓ ସଦା

ପ୍ରଭୃତି ସତ୍ୟତା । ଅନଳକାଳ ପ୍ରାୟୀ, ଭୁବନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କର ।” (ଗୀତା ୧୧୭ : ୧୨) ।

ପ୍ରାୟ ୨,୭୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଶିଶୁରାୟ ଶ୍ରବଣଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି କହିଲେ, “ଶେଷ କାଳରେ ଏହିପରି ଘଟିବ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ପଦ୍ମ, ଦେବତାଙ୍କ ଶିଖର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଓ ଉପବିଷ୍ଣୁ ଶାନ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଉଚିତ ହେବ । ଆଉ ସମ୍ଭାଷଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ବସି ଆସିବେ ।” (ପିଣ୍ଡାୟ - ୨ : ୨) । ଆଜି ସେଦିନରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ଧୂଳି ରୂପ ସ୍ଥାପିତ ସେ ପିଣ୍ଡର ମୂଳ ନାନା ଦେଶୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମସ୍ଥାନ ଶୌରବାନ୍ତ ହେବ । (ପିଣ୍ଡାୟ - ୧୧ : ୧୦) । ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ଧାରଣ କରୁ । ଏବେ ଆମ ଦାୟିତ୍ବ, ଯାହାଙ୍କଠାରେ ଆମରିତ୍ବ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଏବେ ଆମର ମନୋମତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖ, ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଆମ୍ଭା ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ । ସେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଆଣିବେ । (ପିଣ୍ଡାୟ ୪୧ : ୧) “ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଧର୍ମରେ ଭୁଲକୁ ଅନ୍ତ କରି ନେଅଛୁ ଓ ଭୁଲର ହସ୍ତଧାର ଭୁଲକୁ ରକ୍ଷା କଲେ, ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଚଷ୍ମା ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସଦାମାନଙ୍କୁ କାହାକୁହୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କାହାର ଦିବ୍ୟ ଆଶିଷ ପାଇଁ ।” (ପିଣ୍ଡାୟ - ୪୨ : ୭-୭) ।

ଭୁବନ ପୃଥିବୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ଆମର ପରିସାଧ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ, ଏହିପରି ଆମେ ଭୁଲକୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦୟା ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ କରିବା ।” (ପିଣ୍ଡାୟ ୪୩ : ୭) ।

ପ୍ରାୟ ୨,୭୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଦାମାୟଲ ଶ୍ରବଣଦା ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କହିଥିଲେ । “ମୁଁ ବସି କାଳରେ ଶେଷରେ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଏକ ସ୍ୱରୂପ ଆକାଶର ମେଘର ଆସିଲେ ଓ ସେ ଅନେକ କାଳର ସେହି ଦୃଢ଼ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୁଲକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଆଣିଲେ । ଏହି ସମ୍ଭାଷଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଶବାସୀ ଓ ଭାଷାବାସୀମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ସେବା କରିବେ

ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ, ମହମା ଓ ରାଜ୍ୟ ଦେଉ ହେଲା । ତାହା-
ଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ, ତାହା ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ,
ଆଉ ତାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅବିନାଶ୍ୟ । ଏଥିରେ ଲୌହ, ମୃତ୍ତିକା,
ପିତ୍ତଳ, ରୂପା ଓ ସୁନା ଏକ ସଙ୍ଗରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଙ୍ଗାଗଲା,
ଆଉ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଖଳାର କୃଷ ପରି ହେଲା, ଆଉ ବାୟୁ ସେସବୁକୁ
ଉଡ଼ାଇ ନେଇଗଲା ଓ ସେସବୁର ପାଇଁ ଆଉ ସ୍ଥାନ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।
ପୁଣି ସେହି ପ୍ରତିମାକୁ ଆଦାତ କଲ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତର, ତାହା ବଡ଼ ଏକ
ମହା ପଦ୍ମ ହେଲା, ଆଉ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା ।
ପୁଣି ସେହି ରାଜଗଣର ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ
ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ତାହା କଦାପି ବନସ୍ତ ହେବନାହିଁ । କିଅବା
ତହିଁର ଆଧିପତ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ହାତରେ ଛଡ଼ାଯିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର
ତାହା ଏହିସବୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଓ ନଷ୍ଟ କରି ଆପେ ଚିର-
ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।” (ଦାନ୍ତୟେଲ ୭ : ୧୩-୧୪, ୨ : ୩୫, ୪୪) ।

ବିଜାତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଆଶୀର୍ଷ ସକଳ, ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ନାମକ ଏକ ଯିହୁଦୀ ଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହେଲା । ଆପଣା ମାତା ମରିଯୁନ
ଦ୍ୱାରା ସେ ଯଶୀ ଓ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶ ଜାତ । ମୀଖ ! ୫ : ୨ ରେ ପ୍ରକ-
ଟିତ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରକାରେ ସେ ବେଥଲହେମ ଜାତ । ଯିଶାଇୟ ୫୩ତମ
ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରକଟିତ ପ୍ରକାରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ
ଭୋଗିଥିଲେ । ଗୀତ ୧୭ : ୧୦ ପଦ ପ୍ରକାରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୟୀ
ହୋଇ ପୁନଃଜୀବିତ ହେଲେ । ଅନନ୍ତକାଳୀନ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ
ମଣ୍ଡଳୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପେଟିକସ୍ଥ ପଦ୍ମ ଦିନରେ ୩୩ ମସିହାରେ
ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ) । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଯିହୁଦୀ ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜା ହେବା
ନିମନ୍ତେ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞା-
ବହୁ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ରାଜ୍ୟର ସଭ୍ୟତା ହାସଲ କରନ୍ତି ।
(ରୋମୀୟ ୧ : ୧୭, ୭ : ୩-୪, ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩)

—Royce Fredrick

EASTER

INTRODUCTION :

1. Spring always brings the celebration of Easter.
2. Most of the so-called Christian world will participate in this.
3. However, true Christians will not. But why not ?

DISCUSSION :

I. The Observance of Easter.

1. Easter is celebrated in remembrance of the resurrection of Christ.
2. It is done in the spring of each year.

II. The History of Easter.

1. Easter comes from the spring goddess Eastre.
2. Each year there was a celebration in honor of this goddess.
3. The "Christians" also celebrated at this time.
4. Easter was the result.

III. What the Bible Teaches.

1. There is no mention of such in the Bible.
2. Therefore it is an unscriptural practice.

What the Bible Does Say.

1. It teaches that Christ was crucified, buried, and resurrected. (1 Corinthians 15 : 1-4)
2. It teaches that he came forth on first day of the week. (Matthew 28 : 1).
8. It teaches that we are to remember this. (Matthew 26 : 26-28).
3. But every first day of the week. (Acts 20 : 7).

IV. What the Bible Does not Teach.

1. It does not say what first Sunday he arose from the grave.
2. It does not teach that we are to have an annual celebration of the resurrection.

VI. Therefore we Conclude.

1. Easter is not scriptural.
2. The Lord does not endorse such.
3. Celebrating such days is wrong. (Galatians 4 : 10, 11).
4. We are to remember the Lord fifty two times a year.

CONCLUSION :

1. Men love to celebrate.
2. But we must do it the Lord's way.

- J.C. Choate

From:

SATYA VANI

P.O. BOX 80,

KAKINADA - 533 001

Printed Book only.

To

488
Kuntalaya Brahmacharya
Ismael Sika,
AT/PA Seva Sadan,
Panichapada - 768-204,
Tharanguda - 06.

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)

